

Ми любимо Вас

Саме під таким гаслом «Ми любимо Вас» 13 листопада 2014 року відбулася поїздка до військової частини № А1615, а це – військовий шпиталь, що знаходиться в селі Черкаське, недалеко від Дніпропетровська.

Ми передали волонтерці Тетяні для поранених бійців цивільний одяг, засоби особистої гігієни, печиво, цукерки та ще багато важливих у мирному житті для кожної людини речей. А ще ми привезли для наших захисників булочки та пиріжки, які майже всю ніч пекла наш кухар Тамара Станіславівна Шевченко.

Начальнику військової частини Валентині Григорівні Хромовій ми передали невелику сум грошей, яку зібрали ліцеїсти та педагоги, на облаштування шпиталю.

Для поранених військових з 43 бригади ми дали маленький, але надзвичайно щирий та теплий концерт. Нам було сумно дивитися в заморені війною очі ще зовсім юним хлопцям та дорослим чоловікам, які не змогли всидіти вдома, коли ворог захотів розділити нашу неньку – Україну.

Під час концерту Герої то плакали, то сміялися. Особливо всіх вразила пісня у виконанні учениці групи 9-2 Пересічанської Марини «Зажгите свечи». Після концерту до неї підійшов вже немолодий боєць з аркушем і ручкою та попросив, щоб вона написали йому слова пісні. Ось що нам розповів цей чоловік:

– Чому я попросив записати слова пісні? Ви чули про Первомайське? Ми там стояли на блокпосту. Якось нам прийшлося від'їхати не надовго за волонтерами. Коли ми повернулися через кілька годин, усі хлопці, які там залишалися, загинули ... – голос чоловіка тремтів від хвилювання. – Вони загинули під час обстрілу наших позицій сепаратистами. Хлопці спасалися від бомб у землянках, там і загинули. Коли ми повернулися, то почали відразу доставати їхні тіла, сподівалися, може хто ще живий... Ця пісня своїми словами нагадала мені цей жахливий день – один день війни...

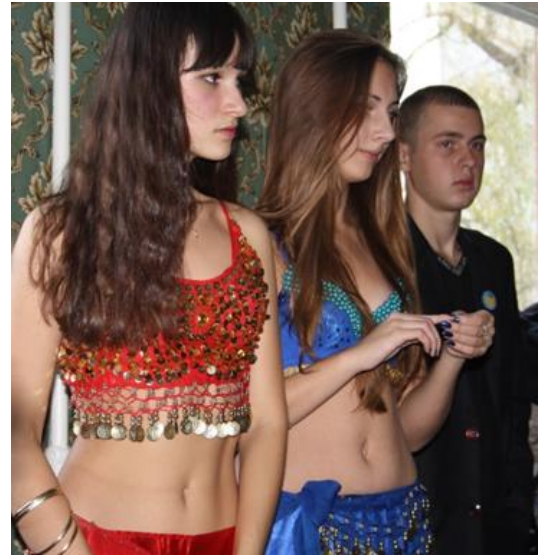
Ця пісня увійшла не тільки у серця поранених солдат, а й у наші юні серця. На наше питання «Чи повернетесь Ви знову до бою?», чоловік відповів: «Так, я повернуся, бо хто, крім мене, буде захищати мою новонароджену онуку? Я зобов'язаний забезпечити їй щасливе майбутнє...»

Із захопленням всі присутні в залі співали хором разом із Петрусь Настею, ученицею групи 9-1, пісню Ляписа Трубицького «Воины света», яка стала неофіційним гімном захисників нашої Батьківщини.

Щирі посмішки викликали дівчата з групи 11-2 Слободян Анна та Куницька Аліна. Спочатку вони програли сценку за оповіданням Остапа Вишні «На хуторі», а своїм виступом східного танцю вони викликали бурхливі аплодисменти.

Пісня у виконанні Підгайної Кристиї, група 10-1, сучасний танок Сторожко Даші та Пліско Микити також були підтримані глядачами.

Андріяш Ілля (група 10-1) та Скороход Микита (група 11-2), ще до початку концерту награвали на гітарі веселі мотиви, згуртувавши навколо себе наших захисників. А їх виступ визвав гарячі оплески.

Ця поїздка особливо для мене значила багато. Я зрозуміла, що військовим потрібна підтримка та віра в них, віра нас всіх у перемогу, віра в світле майбутнє нашої України.

Підходив час від'їзду до ліцею, хлопці просто не хотіли нас відпускати. При цьому вони весь час допитувалися: «А коли ви знову до нас приїдете?».

Сумно було прощатися, але я переконана, що скоро ми випадково зустрінемося на якійсь вулиці міста, а війна уже давно позаду!

Не дивлячись, що ми всі різні, нас єднає те, що всі ми – українці.

Слава Україні! Героям слава!